

Bahmachuk S.V.

senior professor of FMM NTUU «KPI»

Zavalko T.V.

student of FEA NTUU «KPI»

SOME ASPECTS OF THE TECHNICAL AND ECONOMIC COMPARISON OF VARIANTS OF THE ELECTRICAL CONNECTIONS AND POWER DISTRIBUTION OF ELECTRICAL STATION

In this article the approaches to comparison of alternative construction of the main schemes of electric connections of electrical plant and power distribution circuits in design are considered. It's analyzed how much the simplified traditional approaches correspond to regulations and impact on outcomes.

Keywords: power plant, techno-economic comparison, the criteria of economic efficiency, discounted cost.

Дергалюк Б.В.

к.е.н, доцент ФММ НТУУ «КПІ»

Корчовна М. Р.

студентка ФММ НТУУ «КПІ»

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОГО ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ПІДВИЩЕННЯ ОПЕРАТИВНОСТІ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОГО СТАНУ

У статті досліджується підвищення оперативності аналізу фінансового стану підприємства. Автором визначено, недоліки традиційної системи оцінки фінансового стану підприємства. Були запропоновані наступні заходи для підвищення прибутковості підприємства, які не є популярними при традиційних підході до управління фінансовою діяльністю: зменшення товарно-матеріальних запасів і обсягів дебіторської заборгованості за рахунок підвищення ділової активності; підвищення рентабельності продукції на базі зменшення операційних витрат усіх видів ресурсів, які впливають на собівартість; збільшення величини чистого прибутку завдяки зменшенню фіксованих витрат і підвищенню ефективності фінансової та інвестиційної діяльності; реінвестування максимально можливої частки прибутку на збільшення виробничого потенціалу підприємства.

Таким чином, автор висвітлює недоліки, традиційної оцінки аналізу фінансового стану підприємства, а також надає рекомендації, щодо покращення удосконалення системи управління фінансовою.

Ключові слова: система управління, фінансова діяльність, фінансовий стан, оперативний аналіз.

Вступ. Зараз під час кризової стану в країні, політичної та фінансової нестабільності першочерговими стають питання підвищення ефективності управління фінансовою діяльністю підприємства. Розвиток підприємництва в умовах ринкової трансформації України має стати одним із важливих чинників соціально-економічного зростання. З огляду на це відчинянні підприємства повинні шукати шляхи до максимізації своїх прибутків. Одним із шляхів максимізації прибутків є удосконалення системи управління фінансовою діяльністю підприємства. Одним із найважливіших етапів в управлінні фінансовою діяльністю є аналіз фінансового стану, оперативність проведення якого може значно покращити фінансовий стан підприємства в майбутньому. Проблематикою оперативності при проведенні фінансового стану досліджується в працях багатьох вітчизняних і зарубіжних економістів, серед яких Г.Азаренкова, І. Балабанов, М. Білик, Р. Купера, Т. Джонсона, Р. Каплана. У вітчизняній практиці, як свідчить аналіз наявних літературних джерел, проблемі впровадження сучасних заходів на основі оперативного аналізу фінансового стану підприємства приділяється недостатньо уваги, що пов'язано, на нашу думку, із відсутністю необхідної інформаційної бази. Таким чином актуальність даної теми обумовлюється тим, що дана стаття висвітлює важливість проведення оперативного аналізу підприємства, надає рекомендацій щодо впровадження сучасних заходів підвищення прибутковості підприємства.

Постановка завдання. Метою статті є викладення авторського бачення щодо удосконалення системи управління фінансовою діяльністю за рахунок підвищення оперативності аналізу фінансового стану підприємства.

Відповідно до зазначеної мети, в роботі поставлено та вирішено наступні завдання:

- дослідження особливостей аналізу фінансового стану;
- виявлення основних недоліків традиційної оцінки фінансового стану підприємства;
- удосконалення методики проведення і підвищення якості аналізу фінансового стану підприємства;
- надання рекомендацій щодо впровадження сучасних заходів підвищення прибутковості підприємства.

Результати дослідження. Економічна доцільність функціонування будь-якого підприємства оцінюється, в першу чергу, станом формування та використання прибутку. Удосконалення системи управління господарсько-фінансовою діяльністю підприємства, підвищення його прибутковості потребують систематичної оцінки в динаміці фінансових результатів і аналізу основних факторів, які впливають на формування чистого прибутку. Дані такого аналізу використовуються для пошуку

резервів зростання прибутковості, а також ураховуються в удосконаленні процесів планування і прогнозування діяльності підприємства

В роботі Білик М. Д. Сутність і оцінка фінансового стану підприємств виконаний аналіз різних діючих методик оцінки фінансового стану підприємства, обґрунтовані основні показники, що найповніше характеризують фінансовий стан, відповідно до поставлених завдань і конкретних умов функціонування підприємства. Головним недоліком традиційної оцінки є розрахунок коефіцієнтів на визначений момент часу за даними фінансової звітності. Сучасне промислове підприємство є складною системою, тому вимоги до аналізу фінансового стану повинні базуватися на обліку, плануванню, контролю і прогнозуванню максимальної кількості аспектів діяльності підприємства, а також застосуванні нових перспективних засобів автоматизації на базі ЕОМ. Одним із шляхів удосконалення методики проведення і підвищення якості аналізу фінансового стану підприємства є використання економіко-математичних методів, які дозволяють виконати оцінку в реальному часі і динаміці [3]. Оцінка поточного фінансового стану підприємства і розробка прогнозів цікавить акціонерів підприємства, потенційних інвесторів з метою мінімізації ризиків; комерційні банки і кредитні установи при прийнятті рішення щодо видачі кредиту тощо. На основі отриманої інформації розробляється і реалізується система управлінських заходів.

Фінансовий стан підприємства, в першу чергу, залежить від швидкості трансформації активів підприємства в грошові кошти. Тривалість операційного циклу підприємства визначається періодом обороту грошових коштів, тобто часом виробництва, реалізації і оплати продукції підприємства, який залежить від термінів погашення дебіторської заборгованості, а також тривалості періоду обігу товарно-матеріальних запасів. Стабільність фінансового стану залежить від тривалості часу, протягом якого підприємство може погасити в повному обсязі свої поточні зобов'язання. Ринкова активність підприємства залежить від швидкості обігу активів та обсягів реалізації і рентабельності продукції. Фінансова стійкість залежить від співвідношення власних і позичкових коштів в структурі капіталу. Прибуток є узагальнюючим фінансовим показником результатів усіх видів діяльності підприємства.

На основі даних аналізу результатів фінансової діяльності, які характеризують тенденції щодо зміни окремих показників, можна запропонувати наступні заходи для підвищення прибутковості підприємства: зменшення товарно-матеріальних запасів і обсягів дебіторської заборгованості за рахунок підвищення ділової активності; підвищення рентабельності продукції на базі зменшення операційних витрат усіх видів ресурсів, які впливають на собівартість; збільшення величини чистого прибутку завдяки зменшенню фіксованих витрат і підвищенню ефективності фінансової та інвестиційної діяльності; реінвестування максимально можливої частки прибутку на збільшення виробничого потенціалу підприємства.

Запропоновані заходи реалізуються на базі новітніх комп'ютерних технологій шляхом створення єдиного інформаційного простору управлінської облікової інформації про діяльність підприємства. Управлінські операції, пов'язані з рухом товарно-матеріальних і фінансових ресурсів реєструються і систематизуються, а також відображаються в головній книзі в режимі часу, близькому до реального.

Автоматизація всіх щоденних основних внутрішніх бізнес-процесів дозволяє оптимізувати структуру управління, уникнути дублювання і неузгодженості між ланками, а також підвищити взаємодію між підрозділами підприємства. Управлінська система дає можливість впливу і коригування процесу на стадії розвитку, це скорочує час виконання кожного етапу і строків узгодження між етапами, а також значно зменшує кількість помилкових рішень і тривалість виробничого циклу. Оперативний аналіз ситуації і прийняття управлінського рішення базується на повній, достовірній інформації. Як результат, з'являється можливість відстежити будь-якої миті фінансовий і технологічний баланс підприємства.

Ефективне керування виробничими запасами дає можливість зменшити їхню кількість відповідно до реальних потреб і вивільнити оборотні кошти. Автоматизація обліку матеріально-технічних ресурсів на виробництві забезпечує виконання всіх операцій в момент часу згідно плану і за кошторисної вартістю, що зменшує собівартість продукції. Таким чином, за рахунок створення єдиної бази обліку фінансових розрахунків зменшується обсяг кредиторської і дебіторської заборгованості та підвищується рівень керованості господарсько-фінансовою діяльністю підприємства.

Ефективність використання фінансових ресурсів характеризується оборотністю активів і показниками рентабельності. Отже, ефективність керування можна підвищувати зменшуючи строк оборотності й підвищуючи рентабельність за рахунок зниження витрат і збільшення виторгу.

Прискорення оборотності оборотних коштів не вимагає капітальних витрат і веде до росту обсягів виробництва й реалізації продукції. Однак інфляція досить швидко знецінює оборотні кошти, підприємствами на придбання сировини й паливно-енергетичних ресурсів направляється все більша їхня частина, не платежі покупців відволікають значну частину коштів з обороту.

В якості оборотного капіталу на підприємстві використовуються поточні активи. Фонди, використовувані як оборотний капітал, проходять певний цикл. Ліквідні активи використовуються для покупки вихідних матеріалів, які перетворюють у готову продукцію; продукція продається в кредит, створюючи рахунку дебіторів; рахунку дебітора оплачуються й інкасуються, перетворюючись у ліквідні активи.

Будь-які фонди, не використовувані для потреб оборотного капіталу, можуть бути спрямовані на оплату пасивів. Крім того, вони можуть

використовуватися для придбання основного капіталу або виплачені у вигляді доходів власникам.

Один зі способів економії оборотного капіталу, а отже – підвищення його оборотності укладається в удосконалюванні керування запасами. Оскільки підприємство вкладає кошти в утворення запасів, то витрати зберігання зв'язані не тільки зі складськими видатками, але й з ризиком псування й старіння товарів, а також з тимчасовою вартістю капіталу, тобто з нормою прибутку, що могла бути отримана в результаті інших інвестиційних можливостей з еквівалентним ступенем ризику.

Економічний і організаційно-виробничий результати від зберігання певного виду поточних активів у тім або іншому обсязі носять специфічний для даного виду активів характер. Великий запас готової продукції (пов'язаний з передбачуванним обсягом продажів) скорочує можливість утворення дефіциту продукції при зненацька високому попиті.

Подібним чином досить великий запас сировини й матеріалів рятує підприємство у випадку несподіваної недостачі відповідних запасів від припинення процесу виробництва або покупки більше дорогих матеріалів-замінників. Велика кількість замовлень на придбання сировини й матеріалів хоча й приводить до утворення більших запасів, проте має сенс, якщо підприємство може домогтися від постачальників зниження цін. По тим же причинам підприємство воліє мати достатній запас готової продукції, що дозволяє більш економно управляти виробництвом. У результаті цього вже саме підприємство, як правило, надає знижку своїм клієнтам.

Підвищення оборотності оборотних коштів підприємства зводиться до виявлення результатів і витрат, пов'язаних зі зберіганням запасів, і підведенню розумного балансу запасів і витрат. Для прискорення оборотності оборотних коштів на вітчизняних підприємствах доцільно:

- планування закупівель необхідних матеріалів;
- введення твердих виробничих систем;
- використання сучасних складів;
- удосконалювання прогнозування попиту;
- швидка доставка сировини й матеріалів.

Другий шлях прискорення оборотності оборотного капіталу складається в зменшенні рахунків дебіторів.

Рівень дебіторської заборгованості визначається багатьма факторами: вид продукції, місткість ринку, ступінь насиченості ринку даною продукцією, прийнята на підприємстві система розрахунків і ін. Керування дебіторською заборгованістю припускає насамперед контроль за оборотністю коштів у розрахунках. Прискорення оборотності в динаміку розглядається як позитивна тенденція. Велике значення мають відбір потенційних покупців і визначення умов оплати товарів, що передбачаються в контрактах.

Відбір здійснюється за допомогою формальних критеріїв: дотримання платіжної дисципліни в минулому, прогностичні фінансові можливості покупця по оплаті запитуваного їм обсягу товарів, рівень поточної платоспроможності, рівень фінансової стабільності, економічні й фінансові умови підприємства продавця (затовареність, ступінь потреби в готівці й т.п.).

Оплата товарів постійним клієнтам звичайно провадиться в кредит, причому умови кредиту залежать від безлічі факторів. В економічно розвинених країнах широко розповсюдженої є схема «2/10 повна 30», що означає, що: покупець одержує двопроцентну знижку у випадку оплати отриманого товару протягом десяти днів з початку періоду кредитування; покупець оплачує повну вартість товару, якщо оплата відбувається в період з 11 по 30 день кредитного періоду; у випадку несплати протягом місяця покупець буде змушений додатково оплатити штраф, величина якого може варіювати залежно від моменту оплати.

Найбільш уживаними способами впливу на дебіторів з метою погашення заборгованості є напрямок листів, телефонні дзвінки, персональні візити, продаж заборгованості спеціальним організаціям (факторинг).

Третій шлях скорочення витрат оборотного капіталу складається в кращому використанні готівки. З позиції теорії інвестування кошти являють собою один з окремих випадків інвестування в товарно-матеріальні цінності. Тому до них застосовні загальні вимоги. По-перше, необхідний базовий запас коштів для виконання поточних розрахунків. По-друге, необхідні певні кошти для покриття непередбачених видатків. По-третє, доцільно мати певну величину вільних коштів для забезпечення можливого або прогнозованого розширення діяльності.

Висновки. Отже удосконалення системи управління фінансовою діяльністю за рахунок підвищення оперативності аналізу фінансового стану підприємства є однією з важливих задач фінансового управління. Це дає можливість спів ставити фактичний стан з поставленими цілями на визначений період, виконати фінансове планування та прогнозування на майбутній період.

Таким чином, були запропоновані наступні заходи для підвищення прибутковості підприємства, які не є популярними при традиційних підході до управління фінансовою діяльністю на вітчизняних підприємствах: зменшення товарно-матеріальних запасів і обсягів дебіторської заборгованості за рахунок підвищення ділової активності; підвищення рентабельності продукції на базі зменшення операційних витрат усіх видів ресурсів, які впливають на собівартість; збільшення величини чистого прибутку завдяки зменшенню фіксованих витрат і підвищенню ефективності фінансової та інвестиційної діяльності; реінвестування максимально можливої частки прибутку на збільшення виробничого потенціалу підприємства.

Список використаних джерел

1. Азаренкова Г.М., Журавель Т.М., Михайленко Р.М. Фінанси підприємств Навч. посіб. для самост. вивчення дисципліни. – 2-ге вид., випр. і доп. – К.: Знання-Прес, 2012. – 287 с..
 2. Балабанов І.Т. Основи фінансового менеджменту. – М.: Фінанси і статистика, 2009. – 410 с..
 3. Білик М. Д. Сутність і оцінка фінансового стану підприємств виконаний аналіз різних діючих методик оцінки фінансового стану підприємства / М.Д. Білик // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – №6 (108). – с. 151-156.
 4. Хміль, Ф. І. Основи менеджменту [Текст] : підручник / Ф. І. Хміль. – 2-е вид., випр., доп. – К. : Академвидав, 2010. – 576 с. – (Альма-матер).
 5. Рульєв, В. А. Менеджмент [Текст] : навчальний посібник / В. А. Рульєв, С. О. Гуткевич. – К.: ЦУЛ, 2011. – 312 с.
 6. Хачатурян С.В. Сутність фінансових ресурсів та їх класифікація // Фінанси України. – 2008. – №4. – с. 77-82.
-

Дергалюк Б.В.

к.э.н, доцент ФММ НТУУ «КПІ»

Корчовна М. Р.

студентка ФММ НТУУ «КПІ»

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ФИНАНСОВОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ ЗА СЧЕТ ПОВЫШЕНИЯ ОПЕРАТИВНОСТИ АНАЛИЗА ФИНАНСОВОГО СОСТОЯНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ

В статье исследуется повышения оперативности анализа финансового состояния предприятия. Автором определено, недостатки традиционной системы оценки финансового состояния предприятия. Были предложены следующие меры для повышения прибыльности предприятия, которые не являются популярными при традиционных подходе к управлению финансовой деятельностью : уменьшение товарно - материальных запасов и объемов дебиторской задолженности за счет повышения деловой активности , повышение рентабельности продукции на базе уменьшения операционных затрат всех видов ресурсов, которые влияют на себестоимость , увеличение величины чистой прибыли благодаря уменьшению фиксированных затрат и повышению эффективности финансовой и инвестиционной деятельности; реинвестирования максимально возможной доли прибыли на увеличение производственного потенциала предприятия .

Таким образом , автор освещает недостатки, традиционной оценки анализа финансового состояния предприятия, а также предоставляет рекомендации по улучшению совершенствования системы управления финансовой.

Ключевые слова: стратегическое управление, финансовая устойчивость, показатели финансовой устойчивости, средневзвешенная стоимость капитала.

Dergalyuk B.V.

candidate of economic sciences, assistant professor FMM NTUU «KPI»

Korchovna M.R.

student of FMM NTUU «KPI»

IMPROVING FINANCIAL MANAGEMENT SYSTEM BY IMPROVING THE EFFICIENCY ANALYSIS OF THE FINANCIAL CONDITION OF THE COMPANY

This article In this paper improve efficiency analysis of financial condition. The author determined the shortcomings of the traditional system of assessing the financial condition of the company. We're proposing the following measures to improve profitability that are not popular with the traditional approach to financial management : reducing inventory and the receivables due to increased business activity , increase product profitability based on reducing the operating costs of all kinds of resources that affect the cost , increasing the size of net profit by reducing fixed costs and increasing the efficiency of financial and investment , reinvestment maximum possible from the increase in the production capacity of the company.

Thus, the author highlights the shortcomings of the traditional assessment financial analysis of the enterprise, and provides recommendations for improving the financial management system improvement.

Keywords: management system, finance, financial position, operational analysis.

Заборовець О.П.

старший викладач ФММ НТУУ «КПІ»

Кононенко Н.С.

студентка ФММ НТУУ «КПІ»

СУТНІСТЬ ТА СТРУКТУРА ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

У даній статті розглянуто поняття «потенціал», визначено сутність фінансового потенціалу підприємства. Досліджено структуру фінансового потенціалу підприємства та визначено його основні елементи.

Ключові слова: потенціал, фінансовий потенціал, підприємство.